

V Á N O C E 1 9 8 9

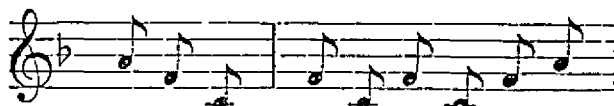
Vstup: ADESTE FIDELES /sbor/

Gloria: /všichni/

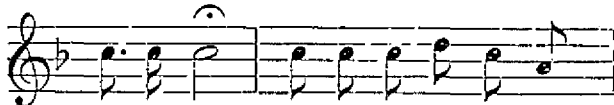
Gloria.

Vzhů - ru bra - tří mi - lí - v té - to noč

ní chví - li - an - děl Pá - ně zpí - vá

Glo - ri - a; Aj, co má to bý - ti,

nad Be - tle - mem sví - tí no - cí tma - vou hvěz - da zá - ři - vá.

2. Zaplesaly hory - s andělskými sbory - u Betlema
jásá Gloria, - v jeslích dítě krásné, - jako
slunce jasné, - matkou Jeho Panna Maria.
3. S andělskými davy - Pánu věčné slávy, - zazpí -
vejme všichni Gloria, - vítej, Jezu Kriste, -
Synu Panny čisté, - vítej, spásu naše jediná!

Graduál:

Ne-sem-vám-no-vi-ny, po-slou-chej-te,
z betlé-m-ské kra-ji-ny, po-zor-dej-te.

/všichni/

Slyšte je pil-ně a neo-myl-ně roz-jí-mej-te.

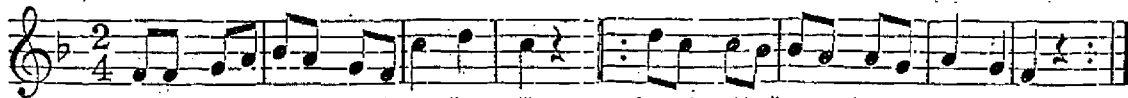
2. Syna porodila čistá Panna, - v jesličky vložila Krista Pána, - [: jej ovinula a zavinula :] - plencičkama.

3. Andělé nebeští k němu přišli, - a také pastýři hned se sešli, - [: jeho vítali, jeho chválili, :] - dary nesli.

4. My také, křesťané, nemeškejme, - k těm svatým jesličkám pospíchejme, - [: Ježíše svého, Pána našeho :] - přivítejme.

Obětování: RYBOVA MŠE /sbor/

Sanctus: /všichni/

Sva-tý, sva-tý, nej-svě-těj-ší Bo-že náš, - kte-rý v slá-vě na ne-be-sích pře-bý-váš.

2. V církvi přemnohé milosti nám dáváš, - /: nás na těle i na duši žehná-váš. :/

3. Který s ráčil na tento svět přijíti - /: a se z lůna čisté Panny zrodit. :/

4. Ctíme Tebe volající: "Hosanna!" - /: kterého nám porodila dnes Panna. :/

Přijímání: RYBOVA MŠE /sbor/

Ke konci:

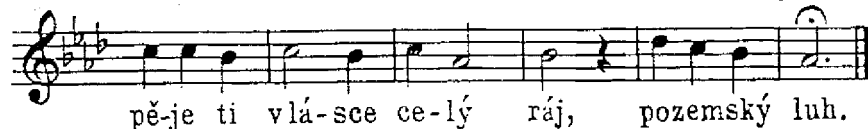
Na-ro - dil se Kri-stus Pán, ve-sel-me
se, z rů-že kví-tek vy-kvet nám, ra-duj-me—
se; z ži-vo-ta či - sté - ho, z ro-du krá-lov-
ské - ho nám, nám na-ro - dil — se.

2. Jenž prorokován jest, - veselme se, - ten na svět poslán jest, - radujme se; - z života čistého . . .
3. Člověčenství naše, - veselme se, - ráčil vzítí na se, - radujme se; - z života čistého . . .
4. Goliáš oloupen, - veselme se, - člověk jest vykoupen, - radujme se; - z života čistého . . .

Ti - chá noc, pře-svatá noc. Vspánku
svém dý - chá zem, půl-noc od-bi-la, město šlo
spát, zdřímli dávno i pa-stý-ři stád, jen Bo-ží
lá-ska, ta bdí, — jen Bo-ží lá-ska, ta bdí.

2. Tichá noc, přesvatá noc, - náhle v ní jásot zní, -
vstávej, lide můj, tmu z očí střes, - v městě Betlémě
Bůh zrozen dnes, - /: z lásky se člověkem stal. :/
3. Tichá noc, přesvatá noc, - stín a mráz vřkol nás, -
v hloubi srdcí však Gloria hřmí, - dík, že hříšník se
s důvěrou smí - /: u svatě rodiny hřát. :/

2. Tobě jsem lůžko ustlala, - Spasiteli, - k chvále tvé tvory
svolala, - Stvořiteli! - Zasvitl z nebe hvězdy jas - v jes-
ličky tvé, - národy všechny světlem svým - k Betlému zve.
3. Dřímej, to matky žádost je, - holubičko, - v tobě se duše
raduje, ó perličko! - Nebesa chválu pějící tvou, - slávu a
čest, - velebí tebe každý tvor, - tisíce hvězd.
4. Ó lilie, ó fialko, - ó růže má, - dřímej, má sladká útěcho,
- zahrádka má! - Labuti má a loutno má, - slavičku můj, -
dřímej, má harfo líbezná, - synáčku můj!
5. Miláčku, spi a zmlkňte, - andělové, - před Bohem se mnou
klekněte, - národové! - Sestoupil vpravdě Boží Syn - na naši
zem, - přinesl spásu, pokoj svůj - národům všem.